మత్తుమందులు

దోపిడీ రాజకీయాధికార మనుగడకు ఒక సాధనం

గడచిన నెలరోజులుగా తెలుగుదిన పత్రికలూ, టీవి ఛానెళ్ల డ్రగ్స్ గురించిన వార్తలు లేకుండా వెలువడటంలేదు. వాటి రంగు, రుచీ ఎలా వుంటుందో మనలో నూటికి తొంభై తొమ్మిదిమంది ఎరుగముకానీ వాటి గురించి విని వుంటాము. తెలుగు సినిమా పరిశ్రమకు కేంద్రమైన హైద్రాబాదు ఫిలిమ్ ఇండస్ట్రీ డ్రగ్స్ సేవనానికి కేంద్రమైందన్న వాతావరణాన్ని మీడియా కలిగించింది. సినిమా వాళ్ల దగ్గినా, తుమ్మినా వార్తగా అలవాటు చేసిన తర్వాత, అలాంటి సెలబ్రిటీ సంస్కృతి ద్వారా సినిమా వాళ్ల ప్రచార వైభవాన్ని పొందుతున్న తర్వాత, డ్రగ్స్ సేవనంలో సినిమావాళ్లు చిక్కుకుంటే, అంతేస్థాయిలో పత్రికలూ, టీవీలూ తమ వ్యాపారాభివృద్ధికి వినియోగించుకోవటంలో ఆశ్చర్య మేముంది? వారు నేర్పిన విద్యేకదా!!

డ్రగ్స్ సేవనం విస్తరించిన మరోరంగం కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలు. ఇప్పటికి హైద్రాబాదులోని 29 కార్పొరేటు పాఠశాలల్లో 27 కళాశాలల్లో డ్రగ్స్ వాడకం అలవాటయినట్లు పత్రికలు రాస్తున్నాయి. పైవన్నీ తల్లిదండ్రుల నుండి లక్షలాది రూపాయల ఫీజులు దండుకునే విద్యాసంస్థలు. ప్రస్తుతం ఈ రెండు రంగాల చుట్టూనే ప్రచారం సాగుతున్నది.

ఎల్.ఎస్.డి. వంటివి ఖరీదైన మత్తుమందు లైనందున యీ రెండింటి చుట్టూ కేంద్రీకరించి ప్రచారం జరుగుతున్నదనుకున్నా, మత్తు మందు విషనాగుల కోరలు మరింత లోతుగా విస్తరించాయన్న వాస్తవాన్ని మరుగుపరుస్తున్నాయి. రకరకాల మత్తుల నలవరిచే ఎమ్యూజ్‌మెంటు పార్కులూ, డిస్కోథెక్కులూ, క్లబ్బులూ, పబ్బులూ, రేవ్‌పార్టీలూ ఇంకా టూరిస్టు కేంద్రాలూవంటి పతన సామ్రాజ్యవాద సాంస్కృతిక కార్యకలాపాలకు తెరలేపిన నాటినుండీ, ఇవి మత్తు మందుల సేవనానికి ముసుగులుగా సాగుతున్న వాస్తవాన్ని ప్రగతిశీలశక్తులు పదేపదే ఎత్తిచూపినా చీమకుట్టినట్లుగా కూడా లేని పాలకులు ఇప్పుడెందుకిలా కళ్లు తెరిచారో అర్థంచేసుకోవటం కష్టమేమీ కాదు.

ఇన్నాళ్లు నైజీరియన్లే డ్రగ్స్ సరఫరాదారులుగా వున్నట్లు అడపాదడపా పట్టుకున్న కేసుల్లో చెబుతూ వచ్చారు. ఇప్పుడు కెల్విన్‌నే 'కింగ్‌పిన్'గా చిత్రిస్తున్నారు. అతనికి వెన్నుదన్ను ఎవరో చెప్పటంలేదు. 2014, 2015 సంవత్సరాలలో దేశంలోకి వివిధ రకాల మత్తుమందులను చేరవేస్తున్న సందర్భంగా కస్టమ్స్ అధికారులకు చిక్కిన మొత్తం దాదాపు 60వేల టన్నులు. ఈ పట్టుకున్న మత్తుమందులేమైనాయని ఒక కేసు విచారణ సందర్భంగా సుప్రింకోర్టు ప్రశ్నిస్తే 21వేల టన్నుల మత్తుమందులను కాల్చివేసినట్లు రికార్డుల్లో వుందనీ మిగిలిన మత్తుమందులేమైనాయో జాడ తెలియటంలేదనీ కేంద్రప్రభుత్వం సమాధానమిచ్చింది. అవి చేరవలసిన చోటుకే చేరాయి.

అలాగే యాంఫిటమిన్ వంటి రోగనిదాన మందులకు మత్తు కలిగించే లక్షణం కూడా వుంది. ఔషధాల తయారీకి కేంద్రంగా వున్న హైద్రాబాదు గోదాములలో యివి దాచిపెట్టి వుండటాన్ని అధికారులు దాడిచేసి పట్టుకున్నారు. ఉత్పత్తి పరిశ్రమలనుండే అక్రమంగా ఇవి గోదాముల్లోకి చేరాయన్నది వాస్తవమే.

తెలుగు రాష్ట్రాల్లో దశాబ్దాలుగా గంజాయిసాగు వేల ఎకరాల్లో సాగుతున్నది. ఇక్కడి నుండి దేశం నలుమూలలకూ సరఫరా అవుతున్నది. రైతులనుండి గంజాయి కొనటంలో పెత్తనంకోసం గంజాయి దందా నడిపే మాఫియా ముఠాలమధ్య ఘర్షణలు జరగటాన్ని ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రజలు చూశారు.

ఈ మాదక ద్రవ్యాలను సంపూర్ణంగా నిరోధించటమనే మంచి లక్ష్యం తెలుగు రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలకుగానీ, భారత పాలకవర్గాలకుగానీ వుందంటే నమ్మటానికి వీల్లేదని వారి మద్యం విధానమే తెలుపుతోంది. 'ఒకదేశం – ఒకటే పన్ను' అని ఊదరపెట్టిన దోపిడీ వర్గ పాలకులు మద్యానికి మాత్రం వేరే ప్రత్యేక పన్నును కొనసాగించారు. ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ చివరి ఆర్థిక సంవత్సరం(2013–14)లో ఎక్సైజ్ ఆదాయం రూ॥ 9 వేల కోట్లు. ఇప్పుడు కొత్త ఆంధ్రప్రదేశ్ ఒక్కదానికే 2016–17లో వచ్చిన మద్యం ఆదాయం రూ॥ 14 వేల కోట్లు. వచ్చే ఏడాదికి ఇది మరో వెయ్యికోట్లు పెంచే లక్ష్యాన్ని ముఖ్యమంత్రి అధికారుల ముందు పెట్టారు.

చట్టబద్ధంగానే రోజురోజుకూ ప్రజలను మద్యం మత్తులో ముంచుతున్నారు. మద్యంషాపుల వేలం పాటల సమయంలో మద్యం సిండికేట్ల ముఠా తగవులూ, కుమ్మక్కులూ బహిరంగంగానే సాగుతున్నాయి. ఈ చట్టబద్ధ మద్యం వ్యాపారంలో కూడా చట్టఉల్లంఘనలే (బెల్టుషాపులు, ఎంఆర్‌పికంటే ఎక్కువరేటు) ఎక్కువ. నాయకుల ఉరుములే తప్ప చట్టం కనుసన్నలలోనే చట్టవిరుద్ధ మద్యం పారుతున్నది.

ఇక చట్టవిరుద్ధమంటున్న గంజాయి, డ్రగ్స్‌ల కార్యకలాపాలు రాజకీయ నేతల, అధికారగణాల ప్రాపకం లేకుండా సాగటం సాధ్యం కాదు. ఈ అక్రమాదాయాల వాటాల పంపకంలో తగవులూ, అలాగే దందా నడుపుతున్న వారు ఆర్థికంగా బలపడి రాజకీయంగా తమకు పక్కలో బల్లెమౌతారన్న సంశయాలూ – ఈ రోజున ఒక బహిరంగ రహస్యాన్ని నూతన ఆవిష్కరణగా చిత్రించే ప్రహసనానికి తెరలేపాయి.

ఆర్థికసంక్షోభం తీవ్రమై రాజకీయ, సామాజిక సంక్షోభంగా రూపుదాల్చినప్పుడు ప్రజలను మత్తులో ముంచటం దోపిడీ వర్గాల వ్యూహంలో భాగమే. చరిత్రలో దీనికెన్నో ఉదాహరణలున్నాయి.

మనదేశంలో తొలిసారి 1790లో ఎక్సైజ్ విధానాన్ని రూపొందించింది బ్రిటీషు ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ. 1871లో మొదటిసారిగా మద్యం దుకాణాల వేలంపాటనూ, పోలీసు వ్యవస్థను పోలిన ఎక్సైజ్ శాఖనూ ఏర్పరచింది బ్రిటీషు వలస పాలకులే. అదే ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ మనరైతులతో గంజాయి పండించి దానిని నల్లమందుగా వాణిజ్య గుత్తాధిపత్యంతో చైనా తీసుకువెళ్లి అమ్మించింది. విప్లవానికి ముందు చైనీయులను నల్లమందు భాయీలుగా పిలవటం అలవాటుగా వుండేదంటే, అలా వాళ్లను మార్చిన ఘనత బ్రిటీషు వలస పాలకులదే.

లాభార్జన ముందు ఎలాంటి విలువలైనా దిగదుడుపే. పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ఈ సూత్రమే శిరోధార్యం. అది ఎంత అభివృద్ధి సాధించినా, ఎన్ని నంగనాచి కబుర్లు చెప్పినా, లాభార్జనకోసం, వాటిని కాపాడుకొనేందుకూ మత్తుమందులను సాధనం చేసుకుంటూనే వస్తోంది.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాన్నే చూడండి. 1905లో అమెరికా పార్లమెంటయిన 'కాంగ్రెసు', నల్లమందును ఆరోగ్య సమస్యల నిమిత్తం తప్ప మరేవిధంగానూ వాడరాదంటూ సంపూర్ణ నిషేధాన్ని విధించింది. మొదటి ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత అమెరికా ప్రభుత్వానికి ఒక సూచన వచ్చింది. నల్లమందుపై ప్రభుత్వమే గుత్తాధిపత్యం తీసుకుని, వ్యాపారం చేసి, తద్వారా పొందే లాభాలను ప్రజలందరినీ విద్యావంతులను చేసే కార్యక్రమానికి వెచ్చిద్దామనేది ఆ సూచన (మద్యం అమ్మకాలు ఆపితే ప్రజాసంక్షేమ పథకాలకు నిధులుండ వంటూ మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పదేపదే చేస్తున్న వాదన ఎక్కడినుండి ఎరువు తెచ్చుకున్నాయో స్పష్టమే) నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు రూజ్‌వెల్టు దాన్ని తిరస్కరించాడు.

కానీ అమెరికా సామ్రాజ్యవాద అధినేతలు చేసిందేమిటి? లాటిన్ అమెరికా దేశాలలో విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి పూనుకున్న చేగువెరాను అమెరికా వెంటాడి వేటాడి హతమార్చింది. ఆయన యువతలో నాటిన విప్లవ బీజాలు మొలకెత్తుతాయన్న భయం దానిని వెంటాడటంతో, చేగువెరా పనిచేసిన ప్రాంతంలో మత్తుమందు కొకయిన్ తయారీ పంటను (కొలంబియా, బొలీవియా వగైరా దేశాలలో) ప్రోత్సహించారు.

అదే సమయంలో అమెరికా ఆర్థిక, రాజకీయ సంక్షోభంలో కూరుకుపోయివుంది. వియత్నాం చేతిలో దెబ్బలు తింటూ, యుద్ధం పేరుతో నిర్బంధ సైనిక శిక్షణ రుద్దిన ఫలితంగా అది సామాజిక సంక్షోభంగా మారింది. యుద్ధవ్యతిరేక ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. యువతను పెడద్రోవన పెట్టడానికి 'హిప్పి' సంస్కృతిని ప్రోత్సహించింది. లాటిన్ అమెరికాలో తాను ప్రోత్సహించిన కొకైన్ మత్తుమందు సేవనానికీ, విచ్చలవిడి లైంగిక సంబంధాలకూ లోనుచేసింది. మత్తు మందుల మహమ్మారిని అంతం చేస్తామంటూ కఠిన చట్టాలూ చేసింది. కొకైన్ మాఫియాను తుడిచిపెడతా నంటూ లాటిన్ అమెరికా దేశాలను తన సైన్యంతో నింపి ప్రజల అణచివేతకు పూనుకుంది. డ్రగ్స్ మాఫియా మాత్రం తన కార్యకలాపాలను ప్రపంచ దేశాలన్నింటికీ విస్తరించింది.

ఇప్పటికైనా మారిందా? నాలుగు దశాబ్దాలకు పైగా ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌పై అది సాగిస్తున్న దురాక్రమణ యుద్ధం, గంజాయి పండించటం తప్ప మరొక ఆర్థిక కార్యకలాపాన్ని నిర్వహించలేని దుస్థితిలోకి అక్కడి కొన్ని ప్రాంతాల ప్రజలను పడద్రోసింది. తానే పెంచిన ముస్లిం ఛాందసవాదం, వారికందించిన ఆయుధ సంపత్తి, దీనికోసం గంజాయిని మారకద్రవ్యంగా వాడటం, అమెరికా సైన్యాధికారులే ఆయుధ, గంజాయి అక్రమ వ్యాపారంలో పాలుపంచుకోవటం – తాను సృష్టించిన ఈ దెయ్యాన్నే పెనుభూతంగా చూపి 'టెర్రరిజంపై పోరు' పేరిట నిరంతర యుద్ధాన్ని సాగించటం – వీటన్నింటి మాటునా ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌లో హిందుకుష్ పర్వత సానువుల్లో నిక్షిప్తమైవున్న బంగారం, రాగి, ఇనుప ఖనిజాలను తరలించుకువెళ్లటం–దీనిలో తమ వాటాకోసం ఫ్రాన్సు, జర్మనీల తగవు–ఇదంతా తెలుపుతున్నదేమిటి?

యువతలో దోపిడీ పీడనల వ్యవస్థపై చెలరేగుతున్న అశాంతినీ, అసంతృప్తినీ, తిరుగుబాటునీ అణచడానికి మాదక ద్రవ్యాలను సాధనం చేసుకుని లాభాలార్జించ టానికి, మానవాళిని ఎంత వినాశనానికైనా గురి చేయటానికి సామ్రాజ్యవాదం వెనుకాడదు.

అన్నిటా సామ్రాజ్యవాదుల అడుగుజాడలలో నడిచే భారత పాలకులు–మాదక ద్రవ్యాలను సామాజిక సంక్షోభం అదుపుకు సాధనంగా వాడటంలో కూడా గురుభక్తినే చూపించారు. మద్యం వ్యాపారంపై గుత్తాధిపత్యంతో ఏరులుగా పారించి సామాన్యులను మత్తులో ముంచుతున్నారు. గంజాయిని ప్రోత్సహించి మరింత ఎక్కువ 'కిక్కు'నిస్తున్నారు. అంతకంటే ఎక్కువ కిక్కు నిచ్చేదంటూ ధనికవర్గ యువతను ఈ వలయంలోకి లాగి సొమ్ము చేసుకుంటున్నారు. ఈ వాణిజ్యంతో లాభాలార్జించి రాజకీయాల్లోకి ప్రవేశించి విధాన నిర్ణేతలుగా, మత్తు వ్యాపారులు ఎదగటం మన కళ్ల ముందు జరిగినదే.

ముందు దినపత్రికల్లో ధారావాహికగా వెలువడి 1979లో పుస్తకంగా ప్రచురితమైన వాసిరెడ్డి సీతాదేవి రచించిన "మరీచిక" నవలను 1982లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం నిషేధించింది. రెండు మధ్యతరగతి కుటుంబాలకు చెందిన ఇద్దరు యువతులు సమాజంలోని సంక్షుభిత పరిస్థితులను చూసి, ఇంటి నుండి బయటపడి, ఒకరు నక్సలైట్ ఉద్యమంలోకీ, మరొకరు హిప్పీ సంస్కృతిలోకీ అడుగు పెడతారు. ఈ నవలపై నిషేధానికి ప్రభుత్వం చెప్పిన కారణం – ఈ నవల ఉగ్రవాదాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నదని. గమనించాల్సిన అంశం డ్రగ్స్ మత్తునీ, హిప్పి సంస్కృతినీ వ్యాప్తి చేస్తున్నదని కాదు. పాలకవర్గాలు ఏ భావజాలాన్ని నిరోధించదలచుకున్నారో, ఏ సంస్కృతిని చూసీ చూడనట్లుండదలచుకున్నారో ఈ నిషేధం స్పష్టం చేస్తున్నది. (రచయితల నిరసనతోనూ, హైకోర్టు మొట్టికాయలతోనూ ప్రభుత్వం నిషేధం ఎత్తివేసింది. రెండు మార్గాలనూ చర్చించి రచయిత్రి అంతిమంగా చూపిన పరిష్కారం ఇప్పుడు కూడా చర్చించదగిన అంశమే)

అభద్రతే ఇం"ధనం"గా....

తెలిసినమేరకు సినిమావారిలో కొందరు మత్తుమందుల వాడకంలో వున్నారన్న చేదు నిజం వెనుక, నిజంగానే అలాంటి దురవస్థలో వారు జీవిస్తున్నారనే మరొక చేదు నిజాన్ని కూడా మనం గ్రహించాలి. తెలుగు సినిమారంగాన్ని శాసిస్తున్న కొన్ని గుత్త కుటుంబాలను ప్రక్కన పెడితే, మిగిలిన వేలాది కుటుంబాలు అత్యంత అభద్రతలో, ఎవరో చూపే దయా దాక్షిణ్యాలతో బ్రతుకులీడుస్తున్నాయి. రేపెలా..... ఈ సినిమా అయిపోతే తర్వాతేమిటి? సినిమా బాగా ఆడితేనే మరో అవకాశం, లేదంటే నిరాదరణ.... ఎంతో టెన్షన్..... మరెంతో అభద్రత – ఇదే వారి నిత్యజీవిత సంఘర్షణ. సరిగ్గా అలాంటి వాతావరణమే వారిని వారు మరచిపోయే మత్తువైపు నెడుతోంది. సరిగ్గా యిలాంటి అభద్రతా భావమే వారిని దేవుని దయవైపూ, మద్యం సేవనానికీ, కొందరిని డ్రగ్స్ సేవనానికీ నెడుతున్నది. పాము – నిచ్చెన ఆట లాంటి నిత్యజీవన సంఘర్షణే వారినలా మారుస్తున్నది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తాను సృష్టించిన సమస్త ఒడిదుడుకులకూ లోనై దినదినగండం నూరేళ్ళ ఆయుషు బతుకు లీడుస్తున్న జనానికి మాదక ద్రవ్యాలు అందుబాటులో వుంచి అవే ఇం"ధనం"గా లాభార్జన మార్గంగా మార్చుకుంది.

ఇది గతం నుండీ సాగుతున్నప్పటికీ, నూతన ఆర్థిక విధానాలూ, ప్రపంచీకరణలు ఈ సంక్షోభాన్ని మరింత లోతుకు తీసుకువెళ్ళాయి. అత్యధికుల జీవితాలు ఈ బుల్‌డోజరు విధానాల క్రింద చితికిపోగా, సంపన్న, ఉన్నత మధ్యతరగతికి కొన్ని సరికొత్త అవకాశాలు వచ్చాయి. అయినా లభించిన అవకాశాల బాటలో సంపాదనా వ్యామోహాల వెంట పరుగులు తీయగలిగిన వారిదే గెలుపు జీవితమైనందువల్ల వికృత ధన సంస్కృతి కుటుంబ జీవనాన్ని వెక్కిరించగా పిల్లలు 'అన్నీ వుండి' (!?) ఆలనా పాలనా లేనివారయ్యారు.

తల్లిదండ్రుల ఆలనా పాలనా కోల్పోయిన బాలలు, తమ భాష కాని చదువులు, తమ సమాజంతో సంబంధంలేని (భౌతికంగానూ, విద్యలోనూ కూడా) వాతావరణంలో, చందమామ స్థానాన్ని డిస్నీ కార్టూన్లు ఆక్రమించి అదే లోకమైన స్థితిలో, మార్కుల రాపిడీ చదువులు వారికి జీవిత గమ్యమేమిటో చూపని, నిర్ణయించుకోలేని స్థితిలో వుంచుతున్నాయి. డబ్బు ఖర్చుకు వెరవని సంపాదనలో మునిగిన తల్లిదండ్రులు, అదేమిటో రుచి చూద్దామన్న కౌమార దశ ఉత్సుకత, గమ్యం నిర్దేశించుకోనివ్వని వాతావరణం – ఈ నూతన సంపన్నవర్గాల పిల్లలను డ్రగ్స్ వైపు నెడుతున్నాయి. డ్రగ్స్ సేవనం మధ్యతరగతి పిల్లలలోకి కూడా నెమ్మదిగా పాకుతున్న సూచనలు హైద్రాబాదు నగరంలోనే కన్పిస్తున్నాయి.

ఇది హైద్రాబాదు వంటి మహానగరాలకే పరిమితం కాలేదు. విజయవాడ, విశాఖపట్నాలతోపాటు పెన్షనర్ల స్వర్గంగా పేరున్న కాకినాడ వంటి పట్టణాలకు కూడా విస్తరించింది. అనేక పతన సాంస్కృతిక రూపాలలో అత్యంత నికృష్టమైనది డ్రగ్స్ సేవనం.

వార్తల్లో ప్రధానంగా కన్పించిన రెండు రంగాలనూ వివరంగా పరిశీలించడానికి కారణం అవి సమాజంలో భాగంగా నేటి సామాజిక స్థితి ప్రతిబింబాలుగా వున్నాయి గనుకనే. పరిష్కరించలేని ఆర్థిక సంక్షోభంలో వున్న పాలకవర్గాలు ప్రజలపై దోపిడీ అణచివేతలను తీవ్రం చేసి సంక్షోభభారాన్ని ప్రజల వీపులపై మోపుతున్నారు. చితికిపోతున్న జీవనోపాధి, నానాటికీ దిగనాసిల్లుతున్న జీవన పరిస్థితులు పేద వర్గాలకు ఆకలి దారిద్ర్యాలనే మిగిలిస్తున్నాయి. వస్తు వ్యామోహ సంస్కృతి మాయలోపడి వినియోగ సరుకులు పొందటమే సుఖజీవనమన్న భ్రమలో సంపాదన వెంట ఎంత పరుగులు తీసినా గొర్రెతోక బెత్తెడు చందంగానే మధ్యతరగతి వర్గాల కలలు కల్లలవుతున్నాయి. "పిల్లి నలుపా, తెలుపా కాదు. అది ఎలుకను పట్టిందా లేదా" అన్న డెంగ్ సియావో పింగ్ ఉవాచను పేర్కొంటూ భారత మేధావులు నేటి వ్యవస్థను బలపరిచే వ్యాసాలతో పత్రికలను నింపుతూ 'సంపాదనే ముఖ్యం, ఎలా సంపాదించామన్నది కాద'న్న భావనను నాటుతున్న ఫలితంగా జడలమర్రిగా ఊడలు దిగుతున్న అవినీతి, వ్యవస్థను పట్టి పల్లారుస్తున్నది. ఇదొక సామాజిక సంక్షోభంగా రూపుదాల్చింది. విచ్ఛిన్నమౌతున్న కుటుంబ సంబంధాలు, స్త్రీ పురుష సంబంధాల వికృతీకరణ, సంరక్షణ లేని బాలల పెంపకం, పెళుసు బారుతున్న సమస్త మానవీయ సంబంధాలను – పరిశీలిస్తే వీటి మూలాలను ధనమే నిర్దేశించటం ఈ సామాజిక సంక్షోభపు వ్యక్తీకరణలే.

ఈ సామాజిక దుస్థితి దోపిడీ పాలకులను కదిలించలేదు. పదమూడేళ్ళ బాలికలు తల్లులవటాన్ని పేర్కొంటూ బిల్‌క్లింటన్ కంట నీరు పెట్టినా, హిందూ కుటుంబ విచ్ఛిన్నమే మూలమంటూ మతోన్మాదశక్తులు "హిందూ" విలువల పునరుద్ధరణను ప్రవచించినా, గాయపడిన ప్రజల గుండెలకు మలాము పూయటమే తప్ప పరిస్థితిని మార్చే ప్రయత్నాలుండవు.

కానీ ఈ చీకటిలోనే సుడిగుండాల నుండి బయటపడే మార్గం కోసం వెతుకులాడుతున్న జనం సంఘటితపడటం మాత్రం పాలకవర్గాలకు వణుకు పుట్టిస్తుంది. వారి పాలనాంగాలు చకచకా కదులుతాయి. మొగ్గలోనే త్రుంచివేసేందుకు అణచివేతకు పూనుకుంటాయి. తామే నాయకత్వం వహించి తప్పుడు లక్ష్యం చూపి ఉద్యమాలు నడపటం; ప్రజాకర్షక పథకాల ప్రకటనలతో ప్రజలను ఉపశమన భ్రమలలో ముంచటం; ప్రజల మధ్య వైరుధ్యాలను – కుల, మత, భాషా, ప్రాంతీయ వైరుధ్యాలను వైషమ్యాలుగా పెంచి ప్రజలను చీల్చివేయటం; ప్రజల దేహ, మానసిక దారుఢ్యాన్ని బలహీనపరిచే మత్తుమందులబారిన పడవేయటం – ఇవన్నీ అణచివేత రూపాలే. వీటన్నింటినీ అధిగమిస్తే పాశవిక నిర్బంధకాండతో రక్తం పారిస్తారు.

అత్యాధునిక కళగా, ప్రజలను ఎక్కువగా ప్రభావితం చేయగల కళగా సినిమా, ధనస్వామ్యపు కోరలలో చిక్కుకుని వినోదంపేరిట పతన సంస్కృతిని ఎత్తిపడుతూ, దోపిడీ పాలకుల అనుకూల భావజాలాన్ని వ్యాప్తి చేస్తున్నది. అయినా డ్రగ్స్ సేవనాన్ని అరికట్టే నాటకంలో ప్రథమ అంకం సినిమా రంగమే కావటం విచిత్రంగా కన్పిస్తుంది గానీ ప్రచారార్భాటమే కీలకమైన పాలకవర్గాలకు అసలు సమస్య నుండి దృష్టి మరల్చేందుకు తగిన పాత్రధారులు మరెక్కడా దొరకరు.

పాలకులే డ్రగ్స్ సేవనాన్ని ప్రోత్సహించారనటం నమ్మశక్యంగా లేనివారెవరున్నా 1970లలో ఈశాన్య భారతంలోని ఘటనల క్రమం వారికర్థం చేయిస్తుంది. ఈశాన్య భారతంలోని జాతులు కోరుతున్న స్వయం నిర్ణయాధికారాన్ని ఆమోదించకుండా సైన్యంతో నింపిన పాలకులు బర్మా అడవులలో పండించిన గంజాయిని నేపాలుకు రవాణాను ప్రోత్సహించి, ఆ క్రమంలో ఈశాన్య భారత యువతను, ప్రత్యేకించి మణిపూర్ యువతను మత్తుమందులో జోగేవారిగా మార్చిన తీరును మణిపూర్ ప్రజానాయకుడూ, ఎంఎల్ఏ బిషేశ్వర్‌సింగ్ ఆధారాలతో సహా వివరించారు. (ఆయన వ్రాసిన వ్యాసాన్ని "జనశక్తి" 1984లో ప్రచురించింది.)

సస్యవిప్లవం విఫలమై వ్యవసాయం భారమై రైతులకున్న ఆస్థులన్నీ అమ్మినా తీరని అప్పులుపాలై, పంజాబు యువతకు ఈ చీకటిని చీల్చే ఉదయరేఖలే కనపడక తీవ్ర అశాంతిలో వున్న సమయంలో ఖలిస్తాన్ పేరిట సిక్కు మతోన్మాదాన్ని పెంచిన భారత పాలక వర్గాలు మొదట ప్రజాస్వామిక శక్తులనూ, తరువాత సిక్కు యువకులను దునుమాడారు. పరిస్థితి నెమ్మదిస్తున్నదన్న ఆశ కలగగానే నూతన ఆర్థిక విధానాలతో అదే సంక్షోభంలోకి మరింత తీవ్రంగా పంజాబును నెట్టారు. ఈసారి యువతను మత్తు మందులలో ముంచారు. అదేమంటే పాకిస్తాన్ భారత్‌పై సాగిస్తున్న దొంగ యుద్ధంలో భాగంగా కాశ్మీరులోకి టెర్రరిస్టులను జొప్పిస్తున్నట్లే పంజాబులోకి మత్తుమందులు జొప్పిస్తున్నారని సమర్థించుకుంటున్నారు. చిత్రమేమంటే పంజాబులో మత్తుమందుల వినియోగం గురించి దేశానికి తెలియజెప్పింది "ఉడతా పంజాబ్" అన్న సినిమాయే.

నిన్నటిదాకా డ్రగ్స్ మత్తులో కూరుకుపోయిన పంజాబు యువత గురించి చర్చించుకున్నవారంతా నేడు తెలుగు రాష్ట్రాలవైపు చూస్తున్నారు. సంచలన వార్తగా మార్చిన మీడియా ఫలితంగా అది చెబితే తప్ప ఇతర ప్రాంతాల్లో పరిస్థితేమిటో తెలియని స్థితి ఒకటి ఏర్పడింది. కానీ వాస్తవంలో డ్రగ్స్ సేవనం అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ విస్తరించే వుంది. పాలకవర్గాలు తమ దోపిడీ రాజకీయాధికారాన్ని నిలబెట్టుకునేందుకు వాడుతున్న సాధనాలలో మాదకద్రవ్యాలు ఒకటిగా వుందన్న వాస్తవాన్ని గుర్తించి, దీనికి వ్యతిరేకంగా ఒక బలమైన ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని సాగిస్తే తప్ప నూతన తరాలను మత్తుమందుల మహమ్మారి బారి నుండి కాపాడుకోలేము.

పాలకులు కోరుకుంటున్నదేమిటి?

గంజాయి ఉత్పత్తి అయిన మరిజువానా ఆరోగ్య సమస్యల కొరకు వాడటాన్ని చట్టబద్ధం చేయాలని కేంద్రమంత్రి మనేకా గాంధీ సూచించారు. కాన్సర్ రోగులకు ఇది సహాయపడుతుందనీ, ఇలా చట్టబద్ధం చేసిన దేశాల పేర్లను కూడా చెప్పారు.

ఒరిస్సాకు చెందిన పార్లమెంటు సభ్యుడు తథాగతసత్పతి గంజాయిని చట్టబద్ధం చేయాలని సూచించారు. దీనివల్ల సారాయి త్రాగటం తగ్గుతుందని ఆయన వాదించారు.

ఆమ్ ఆద్మీ పార్టీ మాజీ సభ్యుడైన ఎంపి ధర్మవీర్ గాంధీ గంజాయి వాడకాన్ని చట్టబద్ధం చేసే ప్రైవేటు బిల్లును లోక్‌సభలో ప్రవేశపెట్టారు. గంజాయి వాడకం భారతీయ సాంస్కృతిక చరిత్రలో దీర్ఘకాలంగా భాగంగా వుందన్నది ఆయన సమర్థన.

ప్రస్తుతానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం దీనిని తిరస్కరించింది. అది చెప్పిన కారణం : గంజాయిని చట్టబద్ధం చేయటానికి దేశంలో విద్య వచ్చినవారి సంఖ్య తక్కువగా వుండటం ఆటంకంగా వుందని 'సామాజిక న్యాయం - సాధికారితల' కార్యదర్శి లతా కృష్ణమూర్తి వివరించారు.

- బిజినెస్ స్టాండర్డ్ 5-8-2017

అమెరికానే ఆదర్శం

గంజాయిని చట్టబద్ధం చేయటాన్ని రూజ్‌వెల్ట్ తిరస్కరించిన తర్వాత దాదాపు వందేళ్లకు అమెరికా దానిని చట్టబద్ధం చేసింది.

2014లో కొలరడో రాష్ట్రం గంజాయి చిల్లర అమ్మకాలను చట్టబద్ధం చేసింది. 2017 మే నెల నాటికి దీనిపై పన్నుల ద్వారా 50 కోట్ల డాలర్లను పొందింది. అమెరికాలో సగానికిపైగా రాష్ట్రాలు కొలరడోననుసరించి గంజాయిని చట్టబద్ధం చేశాయి.

ఈ పన్ను వసూళ్లలో ఎక్కువ భాగాన్ని గంజాయి దుర్వినియోగం, దాని మత్తుకు లోబడిపోవటాల నివారణకూ, మత్తుకు బానిసలైనవారి వైద్యసేవలకూ, దాని మత్తు ప్రమాదం గురించి విద్యావంతులను చేసే కార్యక్రమాలకూ వినియోగిస్తున్నారట.

- ది వాషింగ్టన్ పోస్టు - 2017 మే నెలలో వార్త

గంజాయి రవాణా టెర్రరిజానికి ద్రవ్యాన్నందిస్తున్నది గనుక దాన్ని నిషేధిస్తూ కఠిన చట్టాలు చెయ్యాలని భారత ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తెచ్చిన అమెరికా తాను మాత్రం గంజాయి అమ్మకాలను చట్టబద్ధం చేసింది.

****